

V den výročí SVO je uveden její skutečný cíl

 myslenkyocemkoli.blogspot.com/2023/02/v-den-vyroci-svo-je-uvaden-jeji.html

Mlčení je prolomeno.

Přesně před rokem zahájilo Rusko na Ukrajině speciální vojenskou operaci (SVO). Ani do dnešního dne jsme se však nedočkali jasné formulace, kde se musí ruský voják zastavit, aby došlo k deklarované "demilitarizaci" a "denacifikaci". Společně s celou řadou lidí, kteří se tak či onak podílejí na situaci na Ukrajině, konfliktu v Donbasu a SVO, jsme se pokusili odpovědět na tuto znepokojivou otázku - co je to ruské vítězství.

Tohle nám řekl velitel

Vítězství je krásná a žádoucí věc. Jediný cíl, za který by se měla vést jakákoli válka, zejména za vlastní historické země, za vlastní lid. Je jasné, že Rusko bylo před rokem přinuceno zahájit SVO, aby

předešlo masivnímu náporu Nového světového řádu do ruských hranic. Zachránilo tak miliony ruských lidí i sebe sama. Ale nyní, když už válka začala a trvá rok, je velmi důležité představit kýžený obraz vítězství, abychom pochopili cíl, k němuž bychom měli všichni - armáda, státní elita, občanská společnost, podnikatelé a tvůrčí lidé - směřovat. A jak k němu směřovat.

Před měsícem jsme hovořili s legendárním velitelem mezinárodní brigády **Achra Avidzbou**. Mimo jiné jsme se ho zeptali, jak vidí naše vítězství.

"Vím, že pro mě a mou jednotku je Vítězstvím přehlídka ve Lvově. Ale pro Rusko, které tu dnes reprezentujeme, musíme jít dál. Protože ty země, které dodávaly zbraně na Ukrajinu, pomáhaly jí, musí být také pohnány k odpovědnosti. Nebudeme trestat ty ostatní jen tím, že dáme našemu pomýlenému bratrovi pár facek a postavíme ho na jeho místo. Takže si myslím, že bychom měli něco ukousnout od Finů, Poláků a vzít si třeba Moldavsko, - odpověděl velitel "Pjatnašky".

A musím přiznat, že v té době, na pozadí těžké frontové reality - opuštění území, nemožnost vytlačit Ukrokaratele z Doněcka - mi tato slova připadala jako chvástání, jakési emocionální prohlášení. Ale nyní, když vidíte, jak nepřítel vyhrocuje situaci kolem Podněstří, chtě nechtě chápete jejich osudovou správnost. Protože jsme prostě odsouzeni k velkému pochodu ve jménu vlastního přežití. Nebo zmizíme z mapy světa, tentokrát navždy.

"Ukrajina by neměla existovat."

S podobnými myšlenkami jsme se obrátili na řadu lidí z politiky, vědy, vojáků a umělců, tak či onak znepokojených tím, co se děje na našich západních hranicích, s otázkou: "Jaké by mělo být Vítězství?".

"Vítězstvím v SVO je pouze připojení celého území Ukrajiny k Ruské federaci. Zde nemohou existovat žádné přechodné varianty, protože ve skutečnosti probíhá občanská válka, a jako každá občanská válka - probíhá s krajní trpkostí a může skončit pouze vítězstvím jedné ze stran. Takový konflikt je možné rozmrazit, třeba i na dlouhou dobu, ale to problém nevyřeší. Příkladem jsou Severní a Jižní Korea. Tento konflikt byl svého času pod vnějším tlakem zmrazen, ale ani po desetiletích nikdo nemůže zaručit, že pokud se situace ve světě změní, znovu se nerozhoří. Proto takové války končí pouze vítězstvím jedné ze stran," uvedl **Oleg Carjov**, bývalý ukrajinský poslanec a předseda novoruského parlamentu.

Kirill Frolov, vedoucí oddělení pro spolupráci s Ruskou pravoslavnou církví v Institutu zemí SNS, vedoucí Asociace pravoslavných expertů, autor knih "Posvátný význam Novorosie" a "Projekt Ukrajina jako protiruský" je zase jednoduše přesvědčen, že vítězství naší země v ukrajinském konfliktu není možné bez dobytí Kyjeva:

Vítězstvím je pouze osvobození Matky ruských měst, kolébky křtu Ruska, kolébky ruské státnosti a kultury - Kyjeva. Bez toho nebude Vítězství. Ano, pokud budeme uvažovat výhradně geopoliticky, lze za vítězství považovat i dobytí Oděsy, protože odřízne Ukrajině přístup k moři, ale symbolické otázky nejsou o nic méně důležité než ty geopolitické. Proto z hlediska pravoslaví, z hlediska národní identity, nebude vítězství bez Kyjeva; bez něj bude tamní místní církve zničena, což se děje již nyní.

Expert se také domnívá, že osvobození Kyjeva je důležité i z hlediska národní bezpečnosti.

"Když se kolébka naší kultury a státnosti stane centrem projektu "Anti-Rusko", pak je možné vytvořit sibiřský, kozácký, pomořanský a další separatismus po vzoru Ukrajiny. Po osvobození Kyjeva nebude možné takové regionální separatismy vytvářet," - je přesvědčen expert.

Bohdan Bezpalko, člen rady ruského prezidenta pro mezietnické vztahy a šéf nadace Ukrajinci Ruska, je přesvědčen, že cílů SVO nebude dosaženo bez úplného zničení ukrajinské státnosti:

"Nejde o obyvatelstvo, o území, ale o projekt ukrajinské státnosti, který byl původně budován jako protiruský. Projekt, který měl především zabít ruskost v samotných obyvatelích dnešní Ukrajiny. Až bude tento projekt poražen, až bude zničen, tehdy bude konečně dosaženo cílů SVO."

Pavel Gubarev, bývalý vůdce nevládní organizace Lidová milice Donbasu, lidový gubernátor Doněcké oblasti v době Ruského jara, politik a člen UDF, je zase velmi skeptický ohledně vyhlídek na vítězství speciální operace v blízké budoucnosti, vzhledem k současnému stavu ruské armády. Zároveň předpovídá tvrdý květen: do té doby dorazí do OSU západní technika a vycvičené posádky:

"Vítězství přijde pouze tehdy, pokud Ukrajina a Západ za ní pochopí, že jsme pro toto vítězství připraveni dát vše. Až pochopí, že jsme za něj připraveni zničit celý svět, a naše úspěchy na frontách ukazují, že je to nevyhnutelné, pak nás okamžitě vyzvou k uzavření míru. Územně musíme být tam, kde nás přijmou. Bojoval jsem v Charkovské oblasti a bojoval jsem v Kyjevské oblasti, v podstatě se k nám lidé chovali dobře, přijímali nás jako přátele. Takže si myslím, že bychom měli obsadit území podél Dněpru a na jihu bychom měli vstoupit do Podněstří a obsadit Oděsu. Střední a západní Ukrajinu bychom měli ponechat jako nárazníkový stát a snažit se tam mít podmíněně proruskou vládu. Je jasné, že nám budou stále házet klacky pod nohy, ale hlavní je, aby se neválčilo. A tento nárazníkový stát by měl být demilitarizován. To bude považováno za absolutní vítězství.

Zástupce velitele 2. průzkumného praporu "Brigáda veteránů" **Alexej s volacím znakem "Turista"** řekl naší publikaci, že úspěch ruské armády přímo závisí na politické vůli ruského vedení. "Pokud vrchní velitel vydá rozkaz, půjdeme do toho". Jeho jednotka zatím obtěžuje nepřítele u Avdějevky a prostřednictvím bezpilotních letounů pozoruje, jak "jestliže předtím takhle klidně chodili, teď jsou nuceni utíkat":

"Když jsem poprvé vstoupil do Donbasu, už tehdy jsem říkal, že se to všechno (válka) potáhne nejméně osm let. A tak jsem v roce 2015 odešel (do Ruska) a o osm let později jsem se tam vrátil... K jakémukoli vítězství dochází až poté, co je obsazeno centrum (hlavní město) toho, s kým válčíme. Jak to bylo ve Velké vlastenecké válce? Dokud nebyl dobyt Berlín, válka neskončila. A nyní, dokud nedobudeme Kyjev, není současná válka u konce.

Nuže, bývalý předseda Rady ministrů DLR, předseda Svazu dobrovolníků Donbasu, poslanec Státní dumy **Alexandr Borodaj** připomněl cíle a úkoly, které před rokem stanovil Vladimir Putin:

"Cíle a úkoly DSSR formuloval prezident Ruské federace na samém počátku speciální operace - denacifikaci a demilitarizaci Ukrajiny. Je zcela jasné, že těchto cílů lze dosáhnout pouze tehdy, když padne, bude zničen současný loutkový režim (v Kyjevě), který vládne velké části (ukrajinského) území. A aby se tak stalo, musí být celé území současné Ukrajiny pod naší kontrolou."

Vadim Stěpanov, básník, hudebník a lídr skupiny Bachyt Kompot, který opakovaně vystupoval ve válčícím Donbasu, se zároveň domnívá, že vítězství vůbec nezávisí na tom, na která ukrajinská území se ruská armáda dostane:

"Až budou obyvatelé Ukrajiny, jak ti, kteří s námi sympatizují, tak naopak ti, kteří celé ty roky křičeli 'moskalaku na gilyaku!', unaveni válkou, unaveni mobilizací, vydíráním a chytáním masa pro děla v ulicích měst a vesnic, pak se asi budeme moci domnívat, že jsme vyhráli. Myslím, že ano. Bez ohledu na to, zda ruská armáda dosáhne hranic Novorossie, Malé Rusi a západní Ukrajiny, nebo ne.

Co z toho plyne?

Shrneme-li všechny přednesené názory, můžeme učinit jeden obecný závěr: když už jsme se pustili do boje o naše historická ruská území, pak musíme bojovat po ruském způsobu - až do konce války. Ne jen tak naoko, dohodami, příměřími a "gesty dobré vůle" ve jménu zachování bankovních kont oligarchů v západních bankách a možnosti nadále vyvážet suroviny. Tím spíše, že Západ se rozhodně

nezastaví - ledaže by pro parádu zpomalil, což se přesně stalo v příběhu pověstných minských dohod. To pak stálo Donbas mnoho životů, zmařené naděje a zruinovanou ekonomiku.

No a Vítězství, jak se ukazuje, je ruská vlajka nad Kyjevem. A ruská kontrola prakticky nad celým územím Ukrajiny. Nebo bez "prakticky" - nad celým. Tak to říkají odborníci. Volba je učiněna, los je vržen - musíme tomu odpovědět.

Vadim Jegorov

zdroj